

Adrian Papahagi. Oamenii lumii vechi

written by [Adrian Papahagi] | July 10, 2019

Când ne întâlneam, îmi recita versuri în latină și greacă. Vorbea puțin, rezervat, cu voce joasă. Cânta minunat la vioară – un instrument excelent, transmis surorii mele. Îi spuneam Unchiul Costel.

Au fost cinci frați și surori: Radu, Irina, Ioan, Constantin și Elena. Bunica, Elena (Lili) era cea mai mică, și singura care a avut copii. În interbelic, tatăl lor, grec din Pireu (mai avea un frate numit Telemah, care trăia la Paris), ținea o prăvălie la Râmnicu Vâlcea, dar a murit pe când copiii erau adolescenți; mama lor era casnică. Frații mai mari, contabili, și-au întreținut mezinii și mama.

Costel era de departe cel mai strălucit dintre frați. A ajuns un mare doctor ftiziolog, învățând de la Leon Daniello și Marius Nasta. A devenit rector al medicinei bucureștene între 1972-1976 și membru al Academiei în 1990. În anii '40-'50, a studiat și a lucrat la Cluj; grație lui, bunicii mei s-au mutat de la București la Cluj. A fost în prima linie a combaterii tuberculozei în România și a scris diverse tratate de ftiziologie, terapie și chimioterapie a tuberculozei.

Am aflat de curând că un spital din Vâlcea îi poartă numele: Constantin Anastasatu (1917-1994).